

[Karen Højte Jensen]

Hovedsigtet er det samme, nemlig at aktivere de unge, og det stryger fru Pernille Forchhammer faktisk ganske let hen over. Vi husker vist alle den sørgelige skæbne, L 150 led, fordi der var partier, heriblandt Socialdemokratiet, der rent ud sagt viste ringe forståelse for de unge lediges situation, og som derfor heller ikke havde vilje til at etablere en ordning, der stillede krav til kommunerne om at give de unge under 20 år et tilbud om beskæftigelse i stedet for kontanthjælp.

En lignende ordning har med megen succes været etableret på frivillig basis af en række kommuner, og i disse kommuner har man vist forståelse for de unge ledige og sat dem i gang ud fra den almindelige viden om, at blot kort tids ledighed for ganske unge kan være starten på en negativ udvikling. Der er grund til at rose disse initiativrige kommuner for deres forebyggende indsats mod, at nogle unge bliver socialt skadet ved at gå ledige. Denne forebyggende indsats ønsker vi i den konservative folketingsgruppe udvidet til at være landsdækkende.

De frivillige kommunale ordninger er det dog lykkedes SiD her i efteråret at få sat en stopper for. De fagpolitiske faner prioriteres højere end hensynet til de unge; en magtfuld organisation har således sejret over de unge. Ja, hvilken sejr!

På baggrund af det handlingsforløb er det påtrængende, at socialministerens forslag kommer igennem. Fru Pernille Forchhammer taler om, at der er en lang række kommuner, der vil noget mere. Jamen fru Pernille Forchhammer må da kunne se af det foreliggende forslag, at der er ingen, der vil forhindre kommuner i at komme med løsninger, der går ud over det, der ligger i forslaget.

Så vil jeg spørge fru Pernille Forchhammer, om det ikke er rigtigt, at Socialdemokratiet er enig med regeringen i formålet – det aktiverende sigte – at målgruppen her og nu er unge under 20 år, at der skal stilles krav til de unge, at afvisning skal have konsekvenser, som det jo er en generel bestemmelse i bilstandsloven, og at ophævelse af kravet om 3 måneders ledighed forud for beskæftigelsen skal med, og at aflønningen skal være en projektløn. Og er man enig i, at en grundig uddannelse og erhvervsvejledning med henblik på individuelt tilpassede tilbud også skal være en del af ordningen?

Så vil jeg spørge, om Socialdemokratiet til trods for denne enighed, som jeg mener er til stede, alligevel vil forhindre, at der gennemføres en aktiverende ordning for de unge, blot fordi Socialdemokratiet ikke kan lide deltidsarbejde. Så vidt jeg kunne høre på fru Pernille Forchhammer, er det det, det først og fremmest handler om.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg skulle måske i min ordførertale have henvist til de bemærkninger, jeg kom med ved behandlingen af forslaget i sidste samling.

Det er rigtigt, at Socialdemokratiet er enig med regeringen i hovedsigtet med at aktivere unge i dag. Det er rigtigt, at Socialdemokratiet mener, der bør stilles krav til unge. Men der bør også lyttes til de ting, som unge kommer med; der bør også være mulighed for, at unge får lejlighed til at påvirke deres egen rolle i samfundet.

Der bør være perspektiv i det, vi sætter unge til. Vi skal ikke sende en hel generation af unge bilstandsklienter ud i ufaglært arbejde. Det er der ikke fremtid i. Vi skal sørge for, at de unge får mulighed for at kvalificere sig til en fortsat placering på arbejdsmarkedet, en udvikling af arbejdsmarkedet, en mulighed for at sætte arbejdsmarkedet i perspektiv og i relation til de nye erfaringer, som den nye generation kommer med.

Socialdemokratiet har også accepteret begrebet projektløn, men vi accepterer det til nogle snævert afgrænsede projekter. Vi accepterer det ikke, hvor unge kommer ud i almindelige beskæftigelsestilbud på private virksomheder. Der mener vi det fortsat bør være den almindelige overenskomstsmæssige løn, som gælder.

Vi mener ikke, at dette forslag indeholder disse perspektiver for unge, og vi mener ikke, det indeholder disse rettigheder for unge, og vi mener bestemt ikke, at bestemmelsen om, at beskæftigelsestilbudene ikke bør være af varig karakter, tilgodeser de rettigheder, som enhver borger i dette samfund bør have. Man kan her efter koste den unge rundt fra det ene beskæftigelsestilbud til det andet: 2 ugers jordbærplukning, derefter 2 ugers ærteplukning over roehypning og gulerodsoptagning og kartoffelgravning til æbleplukning og pæreplukning. Det er ikke nogen fremtid at byde Danmarks